

II. Страница 20. „Тоя походъ ние мислиме, че е негова собственост“ — казва биографа. Съ това Захари Стояновъ иска да каже, че бунтовническата чета, която подъ прѣводителството на Ботева завлада парахода *Радецки* и по тозъ оргиналенъ начинъ се прѣхвърли отъ влашкия на българския брѣгъ, е негово собствено дѣло, т. е. Ботевъ е приготвилъ четата, въоружилъ я на комитетски срѣдства, събралъ емигрантитѣ около себе си, приготвилъ плана на похода, турилъ се самъ на чело на похода и прѣмина триумфално Дунава.

Свѣдѣнията (въ вѣрността на които не се колебаемъ), съ които разполагаме по този славенъ подвигъ (завладѣването на *Радецки*) не допускатъ да се твърди тѣй, както твърди биографа. Защо? Защото въоружаванieto на четата, събиранieto на момчетата, нарежданieto на плана да се изнасилва единъ отъ Австрийскитѣ параходи, и по този начинъ да се прѣхвърли бунтовническата чета, — всичко туй, принадлежи другиму, а не Ботеву — принадлежи: Николу Обрѣтенову, Георги Апостолову, Димитру Горову, Иванчо Хаджи Димитрову, Иваница Данчеву и Янку Ванкову. Апостоловъ, Обрѣтеновъ и Горовъ купили пушкитѣ, револверитѣ и дрѣхитѣ на четата съ сумитѣ на Враченския комитетъ и съ разни парични подарѣци отъ нѣкои побогатички патриоти, живущи въ Романия (гледай смѣтката на страница 314), а Данчевъ, Ванковъ и Иванчо Хаджи Димитровъ събрали момчета и ги настанили по дунавскитѣ скели на влашкия брѣгъ. Плана да се изнасили единъ отъ параходитѣ принадлежи Обрѣтенову и Апостолову. Да се обяснимъ:

а) Четата се въоружила съ пушкитѣ и револверитѣ и тесацитѣ, купени съ паритѣ на Враченския комитетъ, което оръжие бѣше прѣдначено за вратчанскитѣ вѣстаници. Оръжието се купило отъ Белгия чрезъ контората на Смилова и Радонова въ Гюргево. Оръжието било прѣддено въ Крайово Обрѣтенову и Апостолову, които го прѣнесли въ *Бекетъ*, съ цѣль да се прѣнесе прѣзъ Дунава, тайно, и се прѣдаде на Врачанската военна комисия. Направило се опитъ да се прѣхвърли оръжието, спазарили лодки, платило се 50 лири на каикчиитѣ, проводили се 15 талиги отъ Бѣло Слатинко, Враченско и Орѣховско, за да задигнатъ ношно врѣме контрабанда оръжието. Талигитѣ подъ командата на *Лукана* отъ Галичъ се въртѣли около двѣ ноци по Дунавския брѣгъ, подъ прѣдлогъ, че дигнали нѣкаквъ си пѣсъкъ. Каикчиитѣ излѣгали, т. е. уплашили се и се отказали отъ контрабандата. Оръжието останало на влашкия брѣгъ въ Бекетъ. Обрѣтеновъ и Апостоловъ съобщаватъ Заимову, защо се е забавило оръжието и защо не може да се прѣхвърли, и прѣдлагатъ да имъ се разрѣши отъ Враченския военни съвѣтъ да формиратъ чета, да я въоружатъ съ това оръжие и ударатъ на Вратца. Враченския воененъ съвѣтъ разрѣшава, и проважда още 300 лири, по Сокачева, Апостолову и Обрѣтенову за да довършатъ покушкитѣ за четата.

б) Пратеника на Заимова, който отнесълъ 300-тѣ лири и поставленieto на Враченския военни съвѣтъ, съ пристиганието си въ Бекетъ при Обрѣтенова и Апостолова, съобщава писмено, че Апо-